

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Затверджую

Голова Приймальної комісії
Ректор

підпис

Анатолій МЕЛЬНИЧЕНКО

04.05.2026

дата

ПРОГРАМА
вступного іспиту із спеціальності

для вступу на освітньо-наукову програму підготовки доктора філософії
«Філологія»

за спеціальністю В11 Філологія (за спеціалізаціями)

Програму ухвалено:

Науково-методичною комісією за спеціальністю
В11 Філологія (за спеціалізаціями)

Протокол № 8 від 27 квітня 2026 р.

Голова НМКУ

Ганна КОЛОСОВА

ВСТУП

Програма вступного іспиту визначає форму організації, зміст та особливості проведення вступного іспиту зі спеціальності на освітньо-наукову програму підготовки докторів філософії «Філологія» за спеціальністю В11 Філологія (за спеціалізаціями).

Метою програми є перевірка набуття вступником компетентностей та результатів навчання, що визначені стандартом вищої освіти за спеціальністю В11 Філологія (за спеціалізаціями) для другого (магістерського) рівня вищої освіти.

1. ОСНОВНИЙ ВИКЛАД

1.1. Перелік розділів та тем, які виносяться на іспит зі спеціальності

Розділ 1

Загальне мовознавство

1. Мова й мовлення. Мова й мислення. Мова й мозок.
2. Форми існування мови.
3. Знакова теорія мови. Семіотика й лінгвосеміотика.
4. Статика й динаміка в мові. Внутрішні і зовнішні чинники в розвитку мови.
5. Мовна система і структура. Рівні мови. Типи зв'язків між елементами мовної структури.
6. Генеалогічна, ареальна, функційна класифікації мов.
7. Поняття про наукові лінгвістичні парадигми. Еволюція лінгвістичних парадигм.
8. Природні мови. Соціальний, психічний, фізіологічний, нейрокогнітивний аспекти мови. Функції мови. Мова, текст, дискурс.
9. Мовні універсалиї. Типологічні класифікації мов світу.
10. Поняття методу у лінгвістиці. Основні методи дослідження мови (оглядово). Соціолінгвістика, психолінгвістика, когнітивна лінгвістика.

Розділ 2

Порівняльна стилістика

1. Предмет стилістики, її загальнонаукові основи, базові поняття та місце в системі лінгвістичних наук.
2. Стилiстична лексикологія: предмет, завдання, ключові поняття.
3. Стилiстичне розшарування словникового складу зіставляваних мов.
4. Стилiстична семасіологія: предмет, завдання, ключові поняття.
5. Поняття функційного стилю. Основні підходи до визначення та класифікації.
6. Стилiстика тексту: предмет, завдання, ключові поняття. Текст і переклад.
7. Основні категорії тексту, його композиція та архітектоніка, стилістичні характеристики текстів різних жанрів і стилів.
8. Синтаксичні стилістичні засоби та прийоми.
9. Основні методики лінгвостилістичного аналізу тексту та дискурсу.
10. Основні фонетичні, граматичні, лексичні форми, категорії та їх співвідношення у лінгвостилістичному аналізі тексту та дискурсу.

Розділ 3

Порівняльна лексикологія

1. Сучасні запозичення до лексичних систем зіставляваних мов: характеристика структури й семантики запозичених слів.
2. Фразеологія та ідіоматика. Вільні та сталі словосполучення. Види фразеологізмів, характеристика ідіоматичних значень. Афоризми, приказки та паремії у системі фразеології.
3. Теорія семантичного поля. Лексико-семантичні групи та гіпо-гіперонімічні відношення слів. Семантичні класи слів у зіставляваних мовах: полісемія, омонімія, синонімія, антонімія, паронімія.
4. Лексичне та граматичне значення слова. Денотативний і конотативний аспекти лексичного значення слова
5. Лексикографія як лінгвістична дисципліна. Класифікації двомовних лінгвістичних словників.
6. Поняття лексичної системи. Види внутрішньосистемних зв'язків у мові: синтагматичні та парадигматичні відношення слів.
7. Словотвірна деривація. Основні шляхи утворення слів. Продуктивність словотворчих моделей.
8. Семантична деривація. Розвиток семантичної структури слова. Типи внутрішньослівних процесів: узагальнення, спеціалізація, погіршення, покращення, зміна та перенесення значення – метафора, метонімія.
9. Мова як система. Слово як основна мовна одиниця. Слово в системі інших мовних одиниць. Формальний та змістовий аспекти слова.
10. Соціолінгвістична та функційна стратифікація словникового складу зіставляваних мов.

Розділ 4

Зіставна граматики

1. Граматична будова мови. Загальні принципи граматичного аналізу мови.
2. Проблема частиномовної класифікації.
3. Парадигми категоріальних значень іменних частин мови.
4. Принципи зіставного аналізу граматичних особливостей дієслова як самостійної частини мови.
5. Принципи зіставного аналізу граматичних особливостей службових частин мови.
6. Особливості синтаксису зіставляваних мов. Типи словосполучень і речень зіставляваних мов.
7. Функційна характеристика членів речення у зіставляваних мовах.
8. Гіпотаксис і паратаксис як способи побудови складного речення.
9. Актуальне членування речення.
10. Валентність. Граматичне узгодження членів речення.

1.2. Порядок проведення іспиту

Іспит проводиться у формі усного екзамену у два етапи: відповідь на питання екзаменаційного білету та обґрунтування потенційної дослідницької роботи. Кожен білет комплексного фахового вступного випробування містить чотири завдання: теоретичне питання із загального мовознавства у тестовому форматі, теоретичне питання з порівняльної типології (порівняльної стилістики, порівняльної лексикології або зіставної граматики), завдання на перекладацький аналіз тексту з фаху та обґрунтування дослідницького проєкту.

Для випробування передбачено 50 екзаменаційних білетів, сформованих з наведеного вище переліку тем.

Термін підготовки до відповіді становить 2 академічні години (90 хвилин) без перерви.

Методика проведення іспиту така. Члени комісії інформують вступників про порядок проведення усного випробування та критерії оцінювання відповідей. Вступник обирає екзаменаційний білет у присутності голови та членів екзаменаційної комісії, після чого номер білета фіксується у протоколі. Для підготовки відповіді вступнику надаються екзаменаційні бланки, які зберігаються після екзамену протягом року. На організаційну частину іспиту (пояснення щодо проведення та критеріїв оцінювання, видача білетів і бланків) відводиться 10 хвилин від загального часу іспиту.

Вступний іспит проводиться державною мовою (відповідь на теоретичні питання і виконання перекладознавчого аналізу) та іноземною мовою (ілюстрування відповіді прикладами).

Після завершення підготовки вступник у присутності всіх членів комісії усно відповідає на кожне із чотирьох завдань екзаменаційного білету та обґрунтовує потенційну дослідницьку роботу. Члени предметної комісії мають право ставити уточнювальні запитання в межах тематики білету. За результатами відповіді члени комісії приймають спільне рішення щодо виставлення оцінки на кожне із завдань білету відповідно до встановлених критеріїв.

Підведення підсумку іспиту здійснюється шляхом занесення балів до екзаменаційної відомості. Ознайомлення вступника з результатами іспиту проводиться згідно з правилами прийому до університету.

1.3. Допоміжні матеріали для складання іспиту

Під час складання іспиту заборонено використання допоміжної літератури та інших допоміжних матеріалів та засобів.

1.4. Критерії оцінювання

1. Початковий рейтинг вступника за екзамен розраховується, виходячи із 100-бальної шкали. При визначенні загального рейтингу вступника початковий рейтинг за екзамен перераховується у 200-бальну шкалу за відповідною таблицею (п. 4).

2. На екзамені абітурієнти готуються до усної відповіді на завдання екзаменаційного білету.

Кожен екзаменаційний білет комплексного фахового вступного випробування містить два теоретичні питання та два практичні завдання. Перші два питання є загальними з галузі В11 Філологія (за спеціалізаціями). Останні два питання орієнтовані на спеціальну підготовку вступника.

Форма контролю – співбесіда з екзаменаторами.

1. Теоретичне питання із загального мовознавства у тестовому форматі.

Кожне тестове завдання із загального мовознавства має вагу 2 бали. Виконання тестових завдань максимально оцінюється у 20 балів за такими критеріями:

- «відмінно», не менше 90% правильних відповідей – 18-20 балів;
- «добре», не менше 75% правильних відповідей – 15-17 балів;
- «задовільно», не менше 60% правильних відповідей – 12-14 балів;
- «незадовільно», менше 60% правильних відповідей, відповідь не відповідає умовам до «задовільно» – 0 балів.

2. Теоретичне питання з порівняльної типології (порівняльної стилістики, порівняльної лексикології або зіставної граматики)

Відповідь на друге теоретичне питання максимально оцінюється у 30 балів за такими критеріями, за кожен з яких вступник отримує 5 балів:

1. Аргументованість викладу проблематики питання.
2. Логічність представлення теоретичного матеріалу.
3. Повнота викладу матеріалу.
4. Ілюстративність викладу у синтезованій формі проблемного питання.
5. Зв'язність матеріалу.
6. Термінологічна коректність у представленні проблематики певної парадигми.

Відповідь на друге теоретичне питання оцінюється у 30 балів:

- «відмінно», повна відповідь, не менше 90% потрібної інформації – 27-30 балів;
- «добре», достатньо повна відповідь, не менше 75% потрібної інформації (припустимі незначні неточності) – 23-26 балів;
- «задовільно», неповна відповідь, не менше 60% потрібної інформації (відповідь містить певні недоліки) – 18-22 бали;
- «незадовільно», відповідь не відповідає умовам до «задовільно» – 0 балів.

3. Перекладацький аналіз тексту з фаху.

Третє питання передбачає виконання вступником трансформаційного аналізу двох текстів наукового стилю (іноземною мовою та його переклад українською).

Відповідь на третє питання максимально оцінюється у 30 балів за такими критеріями:

- «відмінно», повна відповідь, не менше 90% потрібної інформації (розгорнутий аналіз усіх мовленнєвих, мовних та позамовних аспектів перекладу із зазначенням усіх видів застосованих трансформацій з наведенням прикладів) – 27-30 балів;
- «добре», достатньо повна відповідь, не менше 75% потрібної інформації (достатньо повний аналіз перекладу тексту із зазначенням трансформацій, допускаються незначні неточності в перекладацькому аналізі) – 23-26 балів;
- «задовільно», неповна відповідь, не менше 60% потрібної інформації (відповідь містить неповний аналіз перекладацьких трансформацій запропонованого тексту без наведення прикладів, допускаються незначні помилки і певні недоліки) – 18-22 бали;
- «незадовільно», відповідь не відповідає умовам до «задовільно» – 0 балів.

4. Обґрунтування дослідницького проєкту.

Відповідь на четверте завдання екзаменаційного білету оцінюється за такими критеріями:

1. Актуальність дослідження.

Актуальність теми наукового дослідження є одним з основних критеріїв у його експертизі. Доцільність запропонованого дослідження для розвитку філології загалом повинна бути обґрунтованою шляхом критичного аналізу та порівняння з уже відомими розв'язаннями проблеми. Висвітлення актуальності повинно бути небагатослівним, визначати сутність наукової проблеми (завдання).

2. Визначення об'єкта, предмета, мети дослідження та завдань її реалізації у ході роботи.

Формулюючи базові елементи вступної частини роботи, здобувач повинен зважати на те, що мета дослідження має бути сформульована із указівкою на об'єкт і предмет дослідження. Успішне досягнення мети зумовлено виконанням низки завдань, коректне формулювання яких є важливою передумовою ефективного наукового пошуку. Об'єкт

дослідження – це процес або явище, що породжує проблемну ситуацію. Предмет дослідження міститься в межах об'єкта. Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне й часткове. В об'єкті виокремлюється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього спрямована основна увага здобувача, оскільки предмет дослідження визначає тему дисертаційної роботи.

3. Наукова новизна дослідницького проєкту.

Поняття наукової новизни досить відносне. Рівень нового в отриманих результатах може бути різний. Це визначається типом виконаного дослідження, умовами його використання. Наукова новизна дослідницького проєкту повинна бути викладена аргументовано, коротко та чітко у вигляді наукових положень, які гіпотетично будуть винесені на захист, із зазначенням відмінності одержаних результатів від відомих раніше та визначенням ступеня новизни одержаних результатів.

4. Структура та логічність композиції викладеного матеріалу.

Обґрунтування має повністю відповідати запропонованим у цій Програмі структурним елементам: актуальність дослідження, визначення об'єкта, предмета, мети дослідження та завдань її реалізації у ході роботи, наукова новизна дослідницького проєкту тощо.

Логіка викладу матеріалу залежить від мети повідомлення. Зважаючи на це, здобувач самостійно обирає принцип, за яким впорядковуватиме текст обґрунтування дослідницького проєкту: тематичне розташування, аргументування в напрямку від причини до наслідку, проблема і її розв'язання тощо.

5. Обізнаність із класичними та новітніми науковими джерелами, володіння навичками їх реферативного опрацювання та ступінь володіння матеріалом.

Здобувач повинен показати свою обізнаність у теоретичних та емпіричних працях відповідної галузі філології. Така інформація стане частиною першого розділу дисертаційного дослідження. При цьому це не має бути наукова компіляція, натомість ґрунтовний аналіз та систематизація наявного знання (бажано з обґрунтуванням власного підходу до тлумачення понять, розкриття природи явищ тощо).

За кожен критерій вступник максимально отримує 4 бали. Максимальна кількість балів за четверте завдання – 20 балів.

- «відмінно», повна відповідь, не менше 90% потрібної інформації – 18-20 балів;
- «добре», достатньо повна відповідь, не менше 75% потрібної інформації (припустимі незначні неточності) – 15-17 балів;
- «задовільно», неповна відповідь, не менше 60% потрібної інформації (відповідь містить певні недоліки) – 12-14 бали;
- «незадовільно», відповідь не відповідає умовам до «задовільно» – 0 балів.

Оформлення дослідницького проєкту

1. Структура дослідницького проєкту: титульний лист, основний текст (актуальність досліджуваної теми; об'єкт, предмет, мета дослідження та завдання її реалізації; методи дослідження; наукова новизна дослідницького проєкту); список праць здобувача за темою дослідницького проєкту.

Титульний аркуш є першою сторінкою дослідницького проєкту, яка містить: найменування вищого навчального закладу, факультету, кафедри, на якій буде виконуватися майбутнє дослідження; назву роботи; прізвище, ім'я, по батькові вступника до аспірантури; науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові передбачуваного наукового керівника; м. Київ та рік.

Основну частину подають після титульного аркуша, починаючи з нової сторінки. До основної частини включають структурні елементи в такому порядку: актуальність

досліджуваної теми; об'єкт, предмет, мету дослідження та завдання її реалізації; методи дослідження; наукову новизну дослідницького проєкту.

Список праць здобувача за темою дослідницького проєкту рекомендується розміщувати в алфавітному порядку.

2. Поля вгорі, внизу, зліва – 25 мм, справа – 10 мм. Абзац починається з 5-го знаку. Шрифт Times New Roman, 14 пунктів; інтервал між рядками – 1,5. Нумерація сторінок подається арабськими цифрами без крапки у правому верхньому куті. На титульному аркуші (перша сторінка) номер не ставиться. Обсяг дослідницького проєкту – 4-5 сторінок.

Загальна оцінка за іспит обчислюється як арифметична сума балів за всі чотири відповіді на запитання екзаменаційного білету. Таким чином, згідно з рейтинговою системою оцінювання, за результатами іспиту вступник може набрати від 0 до 100 балів.

З метою обчислення конкурсного балу вступника результат іспиту зі спеціальності перераховується з шкали від 0 до 100 балів до шкали, визначеної Порядком прийому на навчання для здобуття вищої освіти (100...200 балів) згідно з Таблицею відповідності:

Таблиця переведення балів стобальної шкали до шкали 100 - 200

Бал за шкалою 0 - 100	Бал за шкалою 100 - 200	Бал за шкалою 0 - 100	Бал за шкалою 100 - 200
60	100	81	162
61	105	82	164
62	110	83	166
63	115	84	168
64	120	85	170
65	125	86	172
66	128	87	174
67	131	88	176
68	134	89	178
69	137	90	180
70	140	91	182
71	142	92	184
72	144	93	186
73	146	94	188
74	148	95	190
75	150	96	192
76	152	97	194
77	154	98	196
78	156	99	198
79	158	100	200
80	160		

Вступники, результати іспиту яких за стобальною шкалою складають від 0 до 59 балів, отримують оцінку "незадовільно" і не допускаються до участі в наступних вступних випробуваннях (за наявності) і в конкурсному відборі.

1.5. Приклад типового завдання вступного іспиту зі спеціальності

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»	
Освітній ступінь	доктор філософії
Спеціальність	B11 Філологія (за спеціалізаціями)
Освітня програма	Філологія
Іспит	Вступний іспит зі спеціальності
ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № 1	
1. Тестове завдання із загального мовознавства.	
2. Теоретичне питання з порівняльної типології (порівняльна лексикологія, порівняльна стилістика, зіставна граматики).	
3. Перекладознавчий аналіз тексту.	
4. Обґрунтування дослідницького проекту	
Затверджено на засіданні НМКУ протокол № ____ від ____ квітня 2026 р.	
Гарант освітньої програми	_____ Ірина АНДРУЩЕНКО

ПРИКЛАД ТЕСТОВОГО ЗАВДАННЯ

Завдання 1. Теоретичне питання із загального мовознавства. Оберіть правильну відповідь і запишіть його у бланку для відповідей.:

1. Механізм актуалізації мови як системи у мовленні прийнято називати:

A. мовленнєвою діяльністю	B. мовною компетентністю
C. мовним втіленням	D. мовленнєвою грою

2. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Особи, які без поважних причин не з'явилися на вступні іспити у визначений розкладом час, особи, знання яких було оцінено балами нижче встановленого рівня, до участі в наступних вступних іспитах і в конкурсному відборі не допускаються.

2. Перескладання вступних випробувань не допускається.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Література до розділу «Загальне мовознавство»

- Багатомовний тлумачний словник-довідник мовознавчої термінології (українська, російська, англійська, французька, німецька, італійська, іспанська мови). Укл. І.О. Голубовська, В.Я.Жалай, Н.Г.Кравченко, О.В.Кругликова, Т.Г. Линник, Т.М. Миронюк, А.Ф.Пархоменко, Л.М. Рубашова; за заг. Ред.. В.Я Жалая. Київ: Логос, 2020. 391 с.
- Бацевич Ф.С. Нариси з лінгвістичної прагматики: Монографія, 2010. Львів: ПАІС.
- Голубовська І.О. Вступ до мовознавства: підручник. Київ: ВЦ «Академія», 2016. 320 с.
- Зеленько А. С. Загальне мовознавство: навч. посіб. 2-ге вид. Київ: Знання, 2011. 380 с.

5. Кочерган М.П. Загальне мовознавство: підручник. Київ: ВЦ «Академія», 2010. 464 с.
6. Супрун Л. В. Загальне мовознавство. практичні заняття, самостійна робота: навч. посіб. Київ: Знання, 2012. 335 с.
7. Aitchison J. Teach Yourself Linguistics. 6th ed. Chicago: Contemporary Books, 2008. 257 p.
8. Bloomfield L. An Introduction to the Study of Language. New York: Henery Holt and Co, 1914. 335 p
9. Crystal D. The Cambridge Encyclopedia of the English Language. Oxford: Oxford University Press, 2018.
10. Evertz. M. Einführung in die Sprachwissenschaft. Seminarskript, Universität zu Köln. 2010. 63 S.
11. Fromkin V., Rodman R., Hyams N. An Introduction to Language. 9th ed. Boston: Wadsworth Cengage Learning, 2011. 620 p.
12. Gabelentz G. Die Sprachwissenschaft: Ihre Aufgaben, Methoden und bisherigen Ergebnisse (Classics in Linguistics 4). Berlin: Language Science Press. Herausgegeben von Manfred Ringmacher und James McElvenny. 2016. 601 S.
13. Sandig B. Textstilistik des Deutschen. Berlin: De Gruyter, 2006. 521 S.

Література до розділу «Порівняльна стилістика»

14. Алексеев А.Я. Нариси з контрастивної стилістики французької мови. Вінниця: Нова книга, 2010. 456 с.
15. Дубенко О.Ю. Порівняльна стилістика української та англійської мов. Вінниця, 2005. 224 с.
16. Пономарів О.Д. Стилiстика сучасної української мови: підручник. 3-тє вид., перероб. і доповн. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. 248 с.
17. Fleischer W., Michel G., Starke G. Stilistik der deutschen Gegenwartssprache. Frankfurt am Main: Peter Lang, 1996. 341 S.
18. Harjung J.D. Lexikon der Sprachkunst: Die rhetorischen Stilformen, C.H. Beck, 2017. 478 S.
19. Molinié G. Éléments de stylistique française. Presses Universitaires de France. 2011. 224 p.
20. Nørgaard N., B. Busse and R. Montoro. Key Terms in Stylistics. London; New York: Continuum, 2010. 276 p.
21. Simpson P. Stylistics; A resource book for students. London; New York: Routledge, 2004. 332 p.
22. Sowinski B. Deutsche Stilistik. Frankfurt am Main: Fischer, 1986. 341 S.

Література до розділу «Порівняльна лексикологія»

23. Верба Л.Г. Порівняльна лексикологія української та англійської мов. Вінниця, 2004. 248 с.
24. Гунчик І.О., Хайчевська Т.М. Lexicologie du français moderne. Луцьк: Вежа-Друк, 2017. 132 с.
25. Федорова Л.О., Куликова В.Г. Курс лексикології французької мови: навчальний посібник. Київ: Вид. центр КНЛУ, 2003. 186 с.
26. Oguu O.D. Lexikologie der deutschen Sprache. Winnits'a: Nova Knyha, 2003. 295 с.
27. Rambaud M. G., Moreno A. I., & Hoste V. *On the architecture of words: Applications of meaning studies*. Madrid: Universidad Nacional de Educación a Distancia, 2015.

Література до розділу «Зіставна граматики»

28. Бондар Л.В. Порівняльна граматики французької та української мов. Навчально-методичний посібник. Київ: НТУУ КПІ, 2006. 44 с.
29. Волкова Л.М. Теоретична граматики англійської мови: сучасний підхід : Навч. посібник. Київ: Освіта України, 2009. 256 с.
30. Жлуктенко Ю.О. Порівняльна граматики англійської та української мов. Київ: Вища школа, 1960. 190 с.
31. Duden. Die Grammatik / Redaktionelle Bearbeitung Dr. K. Kunkel-Razum. 7, völlig neu erarbeitete und erweiterte Auflage. Mannheim, Leipzig, Wien, Zürich: Dudenverlag, 2006. Band 4. 1352 S.
32. Dürscheid Ch. Syntax. Grundlagen und Theorien. 4.Aufl. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 2007. 256 S.
33. Eisenberg P. Grundriss der deutschen Grammatik. 2.Aufl. Stuttgart, Weimar: Verlag J.B.Metzler, 2006. 573 S.
34. Engel U. Syntax der deutschen Gegenwartssprache. 4.Aufl. Berlin: Erich Schmidt Verlag, 2009. 305 S.
35. Helbig G., Buscha J. Deutsche Grammatik. Berlin, München: Langenscheidt, 2001. 732 S.
36. Karamysheva I. Contrastive Grammar of English and Ukrainian Languages. Vinnytsia: Nova Knyha Publishers, 2012.
37. Langacker R.W. Cognitive Grammar. *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics*, ed. By Dirk Geeraerts and Herbert Cuypkens. Oxford: Oxford University Press, 2007.

Література до розділу «Перекладознавчий аналіз тексту»

38. Білоус О.М. Теорія і технологія перекладу. Курс лекцій: доопрацьований та доповнений. Навчальний посібник для студентів перекладацьких відділень. Кіровоград, РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2013. 200 с.
39. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): підручник. Вінниця: Нова книга, 2001. 448 с.
40. Полюк І.С., Бондар Л.В. Особливості перекладу текстів різних стилів. Французька мова: [навч. посіб.]. Київ: НТУУ «КПІ», 2011. 396 с.
41. Якубовська Н. Мовні аспекти французько-українського перекладу (перша частина): навч. посіб. Чернівці: Видавничий Дім «Родовід», 2015. 224 с.
42. Чередниченко О.І. Про мову і переклад. Київ: Либідь, 2007. 248 с.
43. Eco U. Experiences in Translation. Toronto, etc.: University of Toronto Press, 2001. 112 p.
44. Korunets I.V. Contrastive Typology of the English and Ukrainian Languages. Kyiv: Lybid, 2003.
45. Munday J. Introducing Translation Studies: Theories and Applications. London; New York: Routledge, 2001. 236 p.
46. Stolze R. Übersetzungstheorien. Eine Einführung. 6., überarbeitete und erweiterte Auflage. Narr Verlag, 2011. 311 S.

РОЗРОБНИКИ:

Юлія БАКЛАЖЕНКО, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови

Наталія МАЙЄР, доктор педагогічних наук, доктор, в.о. завідувача кафедри теорії, практики та перекладу французької мови

Марина КОЛІСНИК, кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови

Ірина АНДРУЩЕНКО, кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови

Лідія ОЛІЙНИК, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри теорії, практики та перекладу німецької мови